

V. ROZWAŻANIE NA MAJ

Wynagradzajmy Najświętszemu Sercu Pana Jezusa i Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny

W Liście z okazji 300-lecia śmierci św. Małgorzaty Marii Alacoque, apostołki Najświętszego Serca Pana Jezusa, jaki skierował św. Jan Paweł II do Księdza Raymonda Seguy, Biskupa Autun, Chalon i Macon z 22 czerwca 1990 roku, zapisał m.in. takie słowa: **Istotnie, tylko Serce Chrystusa ukochało Ojca niepodzielną miłością. I oto jesteśmy wezwani do uczestniczenia w tej miłości i do otrzymania tej nadzwyczajnej miłości miłowania przez Ducha Świętego. Uczniowie na drodze do Emaus po spotkaniu ze Zmartwychwstałym zdumiewają się: ‘Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i pisma nam wyjaśniał?’**(Łk 24, 25). W ten sposób przez wpatrywanie się w Jego Serce objawia się nam człowieczeństwo Pana Jezusa umarłego i Zmartwychwstałego. Modlitwa uwielbienia zasilana rozważaniem Słowa Bożego stawia nas w ściślejszym i bliższym kontakcie z tym ‘Sercem, które tak ludzi umiłowało’¹.

Św. Jan Paweł II we wspomnianych słowach zwraca uwagę na dwa podstawowe wymiary, możemy powiedzieć: nasze zadania, które są związane z rozwijaniem kultu Najświętszego Serca Pana Jezusa. Najpierw mówi o uczestniczeniu w miłości Pana Jezusa, a później zwraca uwagę na otrzymywanie tej miłości od Ducha Świętego. Kościół realizuje tę drogę przez życie sakramentalne oraz życie moralne i duchowe. W naszych wspólnotach pogłębiajmy kult Serca Bożego poprzez praktykowanie częstej Spowiedzi św., by uczestniczyć w sposób pełny w Eucharystii. W ten sposób staramy się wynagradzać Jezusowi za grzechy, a poprzez modlitwę, a szczególnie adorację Najświętszego Sakramentu, łączymy nasze życie z Eucharystią. Uczestniczymy również w miłości Jezusa i otrzymujemy bogactwo owoców tej miłości poprzez rozwijanie cnót, pobożnych uczynków miłości bliźniego oraz wszelkich czynów, wpływających z wiary. Pięknie wyraża to św. Paweł w *Liście do Galatów*: **Wiara działa przez miłość**² (Ga 5, 6).

Zechcemy dalej rozważyć wymowne słowa św. Jana Pawła II skierowane do czcicieli Serca Jezusowego, którzy mają wrażliwe sumienia i pragną swoje cierpienia łączyć z Krzyżem Pana Jezusa, by wynagradzać za grzechy świata. Ojciec Święty wypowiedział je w pierwszym roku swojego pontyfikatu, 24 czerwca 1979 roku: **Serce Zbawiciela ożywia cały Kościół i przyciąga ludzi, którzy otwarli serca na niezglębione bogactwa tego jedyne Serca. Czcciele Serca Bożego stają się ludźmi wrażliwego**

¹ List Jana Pawła II o Najświętszym Sercu z okazji 300-letniej rocznicy śmierci św. Małgorzaty Marii Alacoque z 22 czerwca 1990 roku; w: *Serce Jezusa w dokumentach Kościoła*. Wydawnictwo Księży Sercanów, Kraków 2006, s. 384.

² Por. Ks. Janusz Królikowski, *Uczyni serca nasze według Serca Twego*, Tarnów 2012, ss. 14-17.

sumienia, a kiedy dane jest im trwale obcować z Sercem Pana Jezusa i Nauczyciela, rozbudza się w nich także potrzeba wynagradzania za grzechy świata, za obojętność tylu serc, za swoje własne zaniedbania. O jakże bardzo potrzebny jest w Kościele ten zastęp serc czuwających, dzięki którym miłość Serca Bożego nie zostanie osamotniona i nieodwzajemniona. Wśród tego zastępu na szczególną uwagę zasługują ci wszyscy, którzy swe cierpienia składają jako żertwę żywą w zjednoczeniu z Sercem Chrystusa przebitego na krzyżu. Przetworzone w ten sposób ludzkie cierpienie, staje się szczególnym zaczynem zbawczego działania Chrystusa w Kościele³. Widzimy zatem, że wynagradzanie Bożemu Sercu łączy się ściśle z tajemnicą cierpienia. Doświadczył tego w sposób szczególny św. Jan Paweł II w dniu zamachu na swoje życie 13 maja 1981 roku. Dokładnie rok po zamachu papież przybył z wizytą apostolską do Fatimy, by podziękować Maryi, że cudownie ocaliła jego życie. Potwierdzenie tego znajdziemy w treści modlitwy, jaką wypowiedział Ojciec Święty podczas Apelu Jasnogórskiego, 19 czerwca 1983 roku: (...) **Jeszcze jedno. W dniu 13 maja minęło dwa lata od tego popołudnia, kiedy ocaliłaś mi życie. Było to na placu Świętego Piotra. Tam, w czasie audiencji generalnej, został wymierzony do mnie strzał, który miał mnie pozbawić życia. Zeszłego roku w dniu 13 maja byłem w Fatimie, aby dziękować i zawierzać. Dziś pragnę tu, na Jasnej Górze, pozostawić, jako wotum, widomy znak tego wydarzenia, przestrzelony pas sutanny (...)**⁴.

Dla dzieła Bożego jakim jest Intronizacja Najświętszego Serca Pana Jezusa potrzeba wiele cierpienia. Gotowość taką wyrażała Czcigodna Służebnica Boża Rozalia Celakówna, przyjmując na siebie cierpienia duchowe. Poprzez bycie zdeptanym, wzgardzonym i niesłusznie oskarżonym od ludzi doświadczała wyjątkowej więzi z Jezusem. Na nabożeństwie majowym w 1939 roku, w kościele Ojców Dominikanów usłyszała w swej duszy słowa: **Ofiarujcie z Ojcem razem swoje cierpienia w celu Intronizacji. Im więcej będziecie zdeptani, wzgardzeni, poniżeni, tym prędzej nastąpi ta chwila – tak bardzo upragniona przez was Intronizacja! Każde dzieło Boże i każda sprawa muszą być okupione cierpieniem, a im więcej ma ona przysporzyć chwały Panu Bogu, na tym większe będzie napotykać trudności**⁵. Jezus w cudowny sposób wzywał tak ją, jak i innych wybranych świętych, by okazywali Mu należną cześć, poprzez gotowość do cierpienia - czy to w intencji wynagradzania za grzeszników, czy też realizacji innych wielkich dzieł. Jednakże na przykładzie osoby Rozalii widać konieczność zachowania

³ Słowa św. Jan Paweł II wypowiedziane podczas modlitwy *Anioł Pański* z dnia 24 czerwca 1979 roku, w: *Serce Jezusa w dokumentach Kościoła*. Wydawnictwo Księży Sercanów, Kraków 2006, s. 203. Por. także: O. Jan Mikrut CSsR, Katechezy z cyklu *Serce Króla Królów*, głoszone w Radiu Maryja – najczęściej w pierwsze piątki miesiąca, w latach od 2008 do 2010 roku, Mała Poligrafia Redemptorystów w Tuchowie, Tuchów 2013, ss. 32-33.

⁴ Tekst zaczerpnięty z modlitwy zamieszczonej na okolicznościowym obrazku, jaką do Jasnogórskiej Królowej Polski, skierował św. Jan Paweł II 19 czerwca 1983 roku.

⁵ Rozalia Celakówna, *Wyznania z przeżyć wewnętrznych*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2007, s. 225.

właściwej kolejności: Ażeby głębiej rozważyć tajemnicę Bożego Serca, potrzeba najpierw szczególnej troski o własne, czyste serce. Dlatego członkowie Wspólnot Dzieła Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa są zobowiązani do ciągłej formacji, do życia w łasce uświęcającej, poprzez częste korzystanie ze Spowiedzi św. i Eucharystii, a następnie stają się apostołami w tym Dziele i podejmują wezwanie samego Jezusa do wynagradzania za grzechy innych ludzi.

Szczególnie w tym miesiącu przewodniczką naszą staje się Maryja, której doskonała czystość serca i zjednoczenie z Chrystusem oraz wielokrotnie powtarzana w objawieniach troska o los świata jest dla nas przykładem do naśladowania. Słowa proroka Symeona wypowiedziane do Maryi, trzymającej na rękach Dziecię Jezus w świątyni: **Twoją duszę miecz przeniknie** (Łk 2,35) są zapowiedzią ostatecznego przymierza serc: Syna i Matki, Matki i Syna. Serce Jezusa, w którym mieszka cała pełnia Bóstwa i Serce Maryi, Matki Boga, Matki Bożej Bolesnej. O tym najdoskonalszym przymierzu tych najświętszych Serc, o tej wyjątkowej jedności i o tym, że Serce Maryi jest pierwsze, które przemawia do Serca Jezusa i pierwsze, które „odmawia” litanię do tego Serca nauczał tak pięknie św. Jan Paweł II⁶.

Maryja, w objawieniu fatimskim z sierpnia 1917 roku, ukazując nieco smutniejszy wyraz twarzy, poprzez swoje wybrane dzieci przekazuje światu bardzo ważne orędzie: **Módlcie, módlcie się wiele, czyńcie ofiary za grzeszników, bo wiele dusz idzie na wieczne potępienie, bo nie mają nikogo, kto by się za nich modlił**⁷. Wymownym nawiązaniem do tego wołania Matki Najświętszej niech będą słowa jakie przekazał nam św. Jan Paweł II podczas kolejnej pielgrzymki do naszej Ojczyzny. 7 czerwca 1997 w Sanktuarium Matki Bożej Fatimskiej w Zakopanem na Krzeptówkach powiedział między innymi: **Orędzie fatimskie, które Maryja przekazała światu za pośrednictwem trojga ubogich dzieci, składa się z wezwania do nawrócenia, do modlitwy, szczególnie różańcowej, oraz do zadość czynienia za grzechy własne i wszystkich ludzi**. Mamy więc prosić wytrwale Maryję – Ucieczkę grzeszników, aby broniła ich od zatwardziałości w grzechu i przed niewolą szatana. Nasze modlitwy i posługiwanie w Dziele Intronizacji Serca Pana Jezusa, mają być wyrazem autentycznej miłości do ludzi, szczególnie biednych grzeszników, która to miłość będzie pragnieniem największego dobra dla każdego z nich. Najwyższym zaś dobrem jakie możemy tutaj wypraszać przed Najświętszym Sakramentem, jest prośba o miłosierdzie Boże i zbawienie wieczne dla każdego człowieka.

Pierwszą Wspólnotę Dzieła Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, założyła Ewa Nosiadek w Krakowie 12 czerwca 1995 roku, wypełniająca

⁶ Słowa św. Jan Paweł II wypowiedziane podczas modlitwy *Anioł Pański* z dnia 30 czerwca, 14 lipca oraz 15 listopada 1985 roku, w: *Serce Jezusa w dokumentach Kościoła*. Wydawnictwo Księży Sercanów, Kraków 2006, ss. 293, 294 i 305.

⁷ Ojciec Marek Tomulczuk, *Orędzie Fatimskie*, w: *Zjednoczenie Serc Jezusa i Maryi – 100 lat objawień fatimskich* - materiały z sympozjum, Turno 12-13 maja 2017 roku, s. 70.

wielkie pragnienie zmarłego miesiąc wcześniej męża Janusza. U podstaw tego pięknie rozwijającego się Dzieła Bożego w Polsce leży skarga Pana Jezusa⁸ skierowana do Czcigodnej Służebnicy Bożej Rozalii Celakówny: **Moje dziecko, kochaj Mnie bardzo. Niech twa miłość wynagrodzi Mi brak jej u innych dusz, bo nie jestem kochany przez Moje stworzenia. Miłość zastąpi wszystko**⁹. W dalszych swoich słowach, datowanych na styczeń 1941 roku, kieruje Jezus do Rozalii, mistyczki i pielęgniarki posługującej w krakowskim szpitalu ludziom najbardziej opuszczonym, taki przekaz: **Patrz! Ile Ja wycierpiałem na krzyżu za grzechy ludzkie, a jaka Mnie spotkała wdzięczność? Ile dusz wzgardziło Mną, nawet przyjaciele! Czyż Moje Serce nie cierpiało wtedy niewymownych katuszy z powodu niewdzięczności doznanej? Więc ty, dziecko, wynagradzaj Mi, zwłaszcza za kapłanów i za wszelką niewdzięczność!**¹⁰ Nietrudno zauważyć z tych cudownych, mistycznych przekazów, że Jezus prosi o wynagradzanie za wszelkie grzechy i zniewagi, jakie ranią Jego Najświętsze Serce, popełniane przez tylu ludzi. Skoro zaś Serce Maryi jest tak ściśle związane z Sercem Jezusa, Boga-Człowieka, dlatego wynagradzamy również Niepokalanemu Sercu Maryi, zwłaszcza poprzez przyjmowanie Komunii św. w pierwsze soboty miesiąca¹¹.

Na zakończenie tego rozważania pragnę przekazać słowa księdza biskupa Stanisława Stefanka, jakie skierował do Wspólnot Dzieła Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa podczas nocy czuwania na Jasnej Górze: **Należąc do tych Wspólnot trzeba się liczyć z mieczem, który przeniknął Niepokalane Serce Maryi i z włócznią, która przebodała Najświętsze Serce Jezusa, ale ufamy, że za te cierpienia otrzymamy udział w miłości Jezusa. Muszą nam towarzyszyć na co dzień sakramenty święte i czyny miłości względem bliźnich. Gdy one spotkają się, to modlitwa adoracyjna doprowadzi do ustąpienia zatwardziałości serc wielu**¹². W tej pięknej nauce dla nas wszystkich ksiądz biskup bardzo treściwie przekazał ważne wskazówki dla naszej formacji. W Dziele Intronizacji trzeba się liczyć z wieloma trudnościami i cierpieniem, wszak to Dzieło Boże i towarzyszy mu odkupieńcza miłość, którą Jezus najpełniej objawił poprzez cierpienie na krzyżu. Ażeby angażować się we Wspólnotach Intronizacyjnych potrzeba nade wszystko żyć w stanie łaski uświęcającej i z czystym sercem wychodzić do bliźnich. Dopiero wówczas żarliwa modlitwa przed Najświętszym Sakramentem dokona, jak

⁸ Por. Ewa Nosiadek, założycielka Wspólnot, *Orędzie fatimskie realizowane przez Wspólnoty dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa*, w: *Zjednoczenie Serc Jezusa i Maryi – 100 lat objawień fatimskich* - materiały z sympozjum, Turno 12-13 maja 2017 roku, s. 89.

⁹ O. Zygmunt Dobrzycki OSPPE i O. Sykstus Szafranec, *Wielkie wezwanie Serca Jezusa do narodu polskiego – Rozalia Celakówna i jej misja*, Wydawnictwo WAM, Księża Jezuici, Kraków 2002, s. 72.

¹⁰ Tamże, s. 75.

¹¹ Ks. Biskup Stanisław Czajka – rok 1948: „*Sama Matka Najświętsza wyraziła życzenie w Fatimie, aby poświęcono świat Jej Niepokalanemu Sercu. Ale jednym i tym samym zdaniem wyraziła także życzenie o Komunię św. wynagradzającą w pierwsze soboty miesiąca*”. Informacja zamieszczona na folderze Wielkiej Nowenny Fatimskiej 2009-2017.

¹² Ks. bp Stanisław Stefanek, *Wstęp do kroniki diecezji łomżyńskiej Wspólnot dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa Króla Królów i Pana Panów*, Łomża 2015, s. 21.

wierzemy, cudów Bożej miłości, dopiero wówczas nasza modlitwa wynagradzająca przyniesie cudowne owoce odnowy oblicza tej ziemi, owoce nawrócenia ludzkich serc.

o. Andrzej Zając CSsR